

[Brusvang]

kulturpolitikken. Jeg ved ikke, hvilke hemmelige aftaler der måtte være, men den omstændighed, at venstre er indgået i en regering, hvor undervisningsministeren stadig hedder Ritt Bjerregaard, betyder, at vi fortsat har en skolepolitik, som efter centrumdemokraternes opfattelse, en opfattelse, som deles af store kredse i befolkningen, er lidt af et mareridt. Jeg siger ikke dette, fordi ministeren er udygtig. Ministeren er tværtimod særdeles nederdrægtigt dygtig til at få gennemført nogle socialistiske skoleideer, som vi bare ikke kan acceptere, da de resulterer i en niveausænkning.

Min konklusion af disse bemærkninger – vi har nemlig to ordførere – er, at nok står vi over for en bredere og en stærkere regering – og det hilser vi velkommen, det er en stabiliserende faktor, at regeringen er bredere, og at den er stærkere – men konklusionen for centrumdemokraternes vedkommende må blive den, at vi nu ønsker at udbygge vor selvstændighed som parti, og vi vil føre en energisk og markant CD- og oppositionspolitik. På disse betingelser glæder CD sig til samarbejdet med regeringen, som vil få fair play.

Melchior (CD):

Det er vist både aktuelt og passende at citere vor afdøde, mangeårige inspirator, Jens Otto Krag, kendte ord: man har et standpunkt, indtil man tager et nyt. Han blev meget forkættet på grund af denne udtalelse, skønt den selvfølgelig er hundrede procent korrekt. Det er kun tåber, der har det samme standpunkt fra fødsel og til død. Jeg tror, det i dag er et år og én dag siden, at mit parti skiftede standpunkt i en forhandlingsrunde med regeringen Anker Jørgensen III. Det var ikke blide ord, der lød over for os for dette sporskifte, og jeg hørte til dem, der både forstod og respekterede den da- og nuværende statsminister for det, han følte ved den lejlighed. Men på denne baggrund kan man vel nok i dag have lov til at konstatere, at der er andre, der kan kunsten fuldt så godt, og at der er sket nogle skift, uden at der egentlig er sket nogen ændringer i grundlaget, i forudsætningerne.

Vi vil nu pludselig, efter at vi længe har hørt om, at hvis der måtte stemmes frit om

broen, så ville mange eller en del socialdemokrater stemme imod broen, se samtlige socialdemokrater stemme imod broen, ikke fordi projektet har ændret sig eller vandene nu går en anden vej, men kun fordi man har betalt en pris for, at venstre til gengæld skal stemme for pris- og indtægtsstop, for værdistigningsafgift osv.

For kun 1½ måned siden var det radikale venstre den givne partner i de regeringsforhandlinger, som statsministeren indledte. Uden forklaring til offentligheden og uden forklaring til det radikale venstre er det radikale venstre blevet koblet totalt ud.

I foråret, før kommunalvalget, erklærede finansminister Heinesen, at der ikke i 1978 ville komme nye afgifter eller skatter af nogen art. Men nu skal altså socialdemokratiet og finansministeren stemme for, at de kommer alligevel, kun et halvt år efter at han ganske frivilligt, uprovokeret og helt afgjort uden forbehold afgav denne erklæring.

Men mesterskabet i kovending tilfalder nu nok alligevel venstre. I fjor sommer gik venstre og de radikale i enrum og samarbejdede og udsendte en meget kraftig, bombastisk erklæring om fremtidigt samarbejde de to partier imellem, men nu er det altså det samme venstre, som har hindret de radikales adgang til regeringen. I fjor efterår proklamerede den daværende formand for venstre, hr. Poul Hartling, det borgerlige kraftfelt, som nu altså er opløst. Nogle måneder senere sagde den nye gruppeformand, nuværende minister Ivar Hansen, at en regering mellem S og V ville være naturstridig. Naturen har ikke ændret sig siden, men det ser ud til, at det er optugtelsen, der denne gang går over naturen, skønt det nok plejer at være omvendt.

Endelig for nogle få måneder siden bar det indbydelseshæfte til et firkløversamarbejde, som tre partier modtog, to nuværende ministres underskrifter, nemlig udenrigsministerens og ministeren for offentlige arbejds, dengang de herrer Christophersen og Ivar Hansen. Det var dem, der indbød os, og det var dem, der så sent som den 1. august i år indgik aftale med os om, at hvis der kom en invitation til samtaler, ville man deltage i de samtaler, men så havde man en informeringspligt over for sine partnere, og det ville man gøre den, der måtte invitere til forhandlinger, opmærksom på. Ingen af de dele er